

О П И С А Н І Е

1. Умозрънїе на зоръ-тъ.

Зари-ти прѣди да ны огръбътъ, заминуватъ прѣзъ главы-ты цы и ся навождатъ малко по-малко за да ны приближътъ; раздаватъ свѣтлинъ-тъ си по дибелы-ты чястицы на въздуха за да съставятъ първо единъ слабъ свѣтлость, коя-то, като ся умножава не-прѣстанно, прѣобраща ся и става день. Тая свѣт-лость е зора-та, коя като ся разстави изобразява о-блацы-ты и прави свѣтливы-ты оныя шарове, кои-то ся виждатъ прѣдъ изгрѣване-то на слънце-то: въ това пѣстро явленіе на лучно-то прѣломленіе, стихо-творци-ти ся видѣли богыниъ-тъ на утрѣнь-тъ; тя ра-стваря порты-ты на деня съ трандафеливы-ты си прѣстие, и като дъщеря на въздуха и слънце-то, имъ си трона въ атмосферъ-тъ. Ако нѣмаше, тая атмос-фера, ако зари-ты не дохождахъ на правъ линіиъ, из-грѣване-то и захождане-то на слънце-то щеше да